

добрѣ и около крайщата имъ, дѣто ся срѣщатъ, съ новосчена дебела връвь отъ ботушарети; тогасъ обѣсватъ нея вулія, послѣ, поставятъ хунія въ една дупка, оставена за това въ горній край на вуліята, напълневатъ вуліята съ едно размыяніе отъ студена джбовина; завчясъ водата протича малко-по-малко прѣзъ вуліята и ся събира въ една сѣдина подложена отдолу, за да я вливатъ пакъ въ вуліята. Кога кожиты станатъ коравы и да не цѣдѣтъ, ако и да имъ сѣ всичкиты части изравно влажны, издвигатъ температурѣтъ на стаята за това, отъ 20° до 60°, и държатъ послѣднѣтъ топлинѣ, доклѣ кожиты станатъ съвършено коравы и да не таятъ отъ никадѣ; тогасъ испразневатъ вуліятѣ съ распираніето на дѣното малко отъ шва, и, слѣдъ като отрѣжатъ крайщата, съвършаватъ кожиты по обыкновеный начинъ; съ тая леснина, казва измыслитель-тъ, джбеніето не трае повѣче отъ десять до петнадесять дена.

Кновлисъ и дружина ускоряватъ попиваніето на джбовното вещество, като окачатъ кожиты въ една сѣдина захлупена твърдѣ добрѣ, въ която вливатъ едно размыяніе отъ джбовина, слѣдъ като истеглятъ изъ нея въздуха та стане праздность.

Най-послѣ, Вокелинъ е смалилъ много врѣмято на джбеніето, да исчистева кожиты механически, да ги наджбовява съвършено на плавей и само на свършака, отгорѣ за дестына дни, въ траповети, да ги уцавя като ги постави 12 чяса, въ кади, на правото дѣйствиѣ отъ мѣхурлива пара на 30°, и да очюква чясто печиты съ чюкала въ едно нѣчто както тепавица.

Изработваніе на мякиты печи. Печиты като дойдатъ отъ щаварницата умякчяватъ ги съ вода, послѣ ги направуватъ жилавы като ги тычатъ съ крака; тогасъ ги исчистеватъ отъ истата страна съ тѣпо остроило ножъ, послѣ ги истѣргватъ отъ истата страна, за да ги направатъ по-тънки, и слѣдъ това малко или много по-жилавы, или съ единъ остаръ ножъ, на който остроилото е спуснато на правъ жгълъ съ телнето, или съ единъ тръкалястъ ножъ малко прѣкривень, срѣдната празднина като служи за държало на рѣката.

Кога исчистятъ и истѣргватъ печиты, прѣкарватъ ги на напръстлека; той е кѣсъ дървень 0",30 дългъ и 0",11 широкъ, гладакъ и равенъ отгорѣ, и извитъ отдолу съ такъвъ начинъ, чтото най-голѣмата дебелина ся нахожда въ срѣдата: извитата чясть е набрѣздена съ дълбеи напрѣко малко плитки и ситны; върху гладката страна ся намира една рачка отъ печя. Работятъ тогасъ както слѣдва: сгъватъ една четвъртинѣ отъ печя-та, лице срѣще лице, тикатъ напрѣдъ напръстлека и го измѣкчватъ силно, като истеглеватъ на измахъ четвъртинѣтъ отъ кожата, что ся трѣка по срѣдата на печя-та; сѣще тѣй правятъ върху тритѣхъ другы четвъртины; като повтарятъ дѣлото върху лицето, изравневатъ станалиты дълбеи и тѣй направуватъ кожата по-гладка и